



ספר  
זְכָרוֹן  
זאת



## פְּרִשְׁת נְשָׂא

במתן תורה  
ניטל שפע בני  
חיי ומזוני  
מהאומות  
וכוחות רוחניים  
מהמלאכים  
וניתן לישראל  
וכן הוא בכל  
שנה

**הַנְּהָה פְּתִיב** (במדבר א, יט) וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינַי. יש לפרש על דרך שפירושו רבותנו ז"ל לשון 'סיני' שירדה שנה לעובדי כוכבים, פארן שפרו ורבו ישראל עליה כו', במסכת שבת בפרק רבי עקיבא (פ.ט). וזה יש לפרש 'ה' מסיני בא' (דברים לג, ב) מרמז בני חיי ומזוני שהשגנו על ידי התורה, כי ירדה שנה לעובדי כוכבים קאי על שפע מזוני ועשר שנתן לנו, כמו שכתוב (חבקוק ג, ו) ראה ויתר גוים כו', כי זה נקרא שנה, כי ההפוך פתיב (בראשית מא, ב) ונתענינה באחו' בתרגום ורעין באחוה, שאין עין בריה צרה בחברתה, ושנה קאי שנטל עשר לישראל, וזה מסיני בא'. וזרח

משעיר למו' קאי על חיי, שנקח מהם החרב שכתוב (בראשית כו, מ) 'על חרבך תחיה'. 'הופיע מהר פארן' על בני פנ"ל, וכן איתא בזהר (ח"ג קצב:). וזה הוא בגשמיות. וכן לענין הרוחניות, כי נקח גם ממלאכי מעלה, וזה ואתה מרבבת קדש'. הפל היה על ידי התורה, וזה מימינו אש דת למו'. וזה הוא תמיד, כמו שפרשנו על 'אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה' שהוא סלה פן: וזה יש לפרש נשא את ראש בני גרשון גם הם' (במדבר ד, כב), פרוש גם כשישראל נגרשים מנחלתם, כמו גרשנו היום מהסתפח בנחלת ה' (שמואל א כו, ט), ונשיאת ראש הוא עשר, למשפחתם

גם בגלות  
נשפע לבני  
בני חיי ומזוני

## ◆ ציונים ומקורות ◆

א. ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבות קודש מימינו אש דת למו'. ב. עיין בבא קמא לח. "עמד וימודד ארץ ראה ויתר גוים" ראה שבע מצוות שקיבלו עליהם בני נח כיון שלא קיימו עמד והתיר ממונן לישראל'. ג. ראה רש"י שם ד"ה יפות. ד. עיין זוה"ק ח"ג קצב: "וזרח משעיר למו", ממה דאמרו בני שעיר דלא בעאן לקבלא, מהאי אנהר לון לישראל, ואוסיף עליהו נהורא וחביבו סגיא וכו'. מה עבד קרא לסמאל ואתא קמיה ואמר ליה תבעי אורייתא דילי, אמר מה כתיב בה, אמר ליה 'לא תרצח', דליג קודשא בריך הוא לאתר דאצטרין, אמר ח"ו אורייתא דא דילך היא ודילך יהא לא בעינא אורייתא דא וכו', ודא הוא 'וזרח משעיר למו' משעיר ממש נפק נהורא לון לישראל'. ה. 'הופיע' ואנהר לישראל 'מהר פארן', ממה דאמרו בני פארן דלא בעו לקבלא,

מהאי אוסיפו ישראל חביבו ונהירו יתיר כדקא יאות וכו', קרא לרהב אמר ליה תבעי את אורייתא דילי, אמר ליה מה כתיב בה, דליג ליה ואמר 'לא תנאף', אמר ווי אי ירותא דא יחסין לי קודשא בריך הוא, ירותא בישא דיתעבר בה כל שולטני, דהא ברכתא דמיא נטילנא, ברכתא דנוני ימא דכתיב (בראשית א, כב) 'פרו ורבו' וגו', וכתיב (שם יז, ב) 'והפריתי אותנו והרביתי אותנו' וכו', ונטל בהווא ברכתא דאפשיט מיניה רהב זעיר כמאן דאופע זעיר מברכתא דילהון למעבד פריה ורביה, בגין כך 'הופיע מהר פארן'. ו. לעיל פר' במדבר ד"ה והנה בשבועות: 'והנה בשבועות מעוררים תמיד אור התורה והטוב שנפעלו אז, וזה פירשנו הפסוק 'אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה' מה לשון 'יבוא' וכן 'סלה', אלא כי תמיד מתעורר הטוב ההוא. וע"ע להלן פר' בהעלותך ד"ה והנה בכל יום.

הוא 'בְּנֵי', 'לְבֵית אֲבֹתָם' הוא 'חַיִּי', כִּי  
אֲבוֹתֵינוּ חָיו הִרְבֵּה:

**כֹּה תִּבְרְכוּ כו' אָמֹר לָהֶם** (במדבר ו, כג).  
לְשׁוֹן רַבִּים. וְקָאָמַר (שם, כד) 'יְבָרְכֶךָ  
וְיִשְׁמְרֶךָ כו'', הַפֶּל לְשׁוֹן יַחֲדֵי. וְכֹא לִי,  
כִּי הִנֵּה נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל חֲתוּרוֹת מִתַּחַת

בברכת כהנים  
מתברך ג"כ  
כסא הכבוד  
עם בני

כֶּסֶא הַכְּבוֹד", וְזֶה יֵשׁ לְפָרֵשׁ 'כֹּה' רָאִשִּׁי  
תְּבוֹת כֶּסֶא הַכְּבוֹד, 'תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי  
יִשְׂרָאֵל' פְּרוּשׁ עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקָאָמַר  
'לָהֶם' בְּשִׁבְלֵם 'יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ לְכֶסֶא  
הַכְּבוֹד, וְדו"ק (וּמַעֲיִן זֶה מְצִינֵנוּ בְּבִרְכוֹת  
(ז). 'יִשְׁמְעָאֵל בְּנֵי בְּרַכְנֵי' וְהוּא שֵׁם שֶׁהוּא  
בְּרֵאשׁ הַכֶּסֶא וְדו"ק):



### ◆ ציונים ומקורות ◆

יושב על כסא רם ונישא, ואמר לי ישמעאל בני  
ברכני, אמרתי לו, יהי רצון מלפניך שיכבשו  
רחמיך את כעסך, ויגולו רחמיך על מידותיך,  
ותתנהג עם בניך במידת הרחמים, ותיכנס להם  
לפנים משורת הדין. י. עיין מאורי אור מערכת  
האל"ף אות קכז וביאיר נתיב שם.

ז. 'ברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחונך.  
ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום'. ח. זוה"ק  
ח"ג כט: 'כל הנשמות גזורות מתחת כסא הכבוד'.  
וע"ע חגיגה יב: ט. 'תניא, אמר רבי ישמעאל בן  
אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני  
ולפנים, וראיתי אכתריאל יח' צבאות, שהוא